El meu dron i el Girona FC

«Tinc clar que és aquest 2017 l'any que la història ha guardat per als que ens sentim privilegiats de viure quelcom únic a l'esport gironí»

Salvador Dalí va dir que no s'havia de tenir por de la perfecció, senzillament perquè mai s'assoleix. Vull recordar que fa una dècada, per aquestes dates, el primer equip del Girona Futbol Club jugava a camps de Tercera Divisió com el de Mutilvera; això sí, amb l'orgull de representar una ciutat encantada i amb l'ànim d'aconseguir un ascens... però a camps de Tercera.

Des de la càmera del meu dron puc veure l'infinit. Fins i tot els detalls, allò que passa desapercebut. Sense sentimentalismes ni interessos creats. Amb l'objectivitat de la imatge. Vosaltres no el veieu però sempre hi és.

Acostant el zoom puc observar que el present ens porta al rebedor de la Primera Divisió amb una massa social totalment compromesa, amb estabilitat institucional i econòmica, amb un estadi projectat per ampliar-se, amb un model de gestió esportiva envejable i amb una ciutat esportiva en camí. Si activo els sensors de vent al meu dron puc també percebre l'aire que respirem. Veig nens i adults amb samarretes pels carrers en dies fins i tot laborables, balconades decorades amb l'escut i comerços que utilitzen el blanc i vermell com a estratègia de màrqueting.

Si el meu dron l'aturo en un punt fix, puc escoltar les converses entre veïns. Alguns d'ells es queixen dels resultats, de l'entrenador, dels jugadors, de la mala sort... de tot. Inconscientment se m'escapa un somriure, és inevitable. També em recordo del geni empordanès quan deia que «el mal gust és creatiu. És el domini de la biologia sobre la intel·ligència» i finalment el desconnecto. No vull sentir-me influenciat per insegurs i negatius al meu voltant. Tinc clar que és aquest 2017 l'any que la història ha guardat per als que ens sentim privilegiats de viure quelcom únic a l'esport gironí.

Quan carrego la bateria del meu dron somio amb un Montilivi vestit de Champions League i, quan està carregat, el poso a volar. Qui sap si potser d'aquí a uns anys, quan l'hagi de canviar, el meu dron també recorda, pensa, sent i estima. Si això passa, mai li podré retreure que sigui del Girona Futbol Club.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/01/dron-girona-fc/849380.html?utm_source=rss